

“Ik heb heel
eenvoudig
een groot verschil
kunnen maken”

Vrijwilligerswerk in de praktijk

Elke week gaan vrijwilligers van het project ‘Huisbezoeken’ de straat op om bij bewoners op bezoek te gaan. Zij bezoeken mensen in geselecteerde wijken huis-aan-huis voor een informatief gesprek. Dit gesprek kan gaan over wat er te doen is in de wijk, over toeslagen en regelingen, wat iemand nodig heeft of graag zou willen (kunnen) doen. Aan de hand van het gesprek kunnen de vrijwilligers hen informatie geven. De mensen die zij bezoeken zijn mensen die niet veel te besteden hebben of met vragen zitten over bijvoorbeeld eenzaamheid, mantelzorg of participatie. Hierdoor lopen zij tegen diverse problemen aan. Edi, Frans, Lilian, Hans, Karin, Annelies en Menno vertellen hun verhaal.

Wat heeft dit vrijwilligerswerk je gebracht?

“Tijdens de afgelopen jaren kon ik trainingen en workshops volgen om de problematiek rond het armoedebeleid in Almere en de schuldhulpverlening te leren kennen. Ik heb ervaren hoe complex en omvangrijk de problematiek is en wat de impact van het armoedebeleid en de participatiewet is op deze groep mensen. Dit vrijwilligerswerk biedt mij de gelegenheid om de mensen die ik bezoek goed te leren kennen en te zien wat zij doen om te overleven.”

Frans geeft aan dat hij heeft geleerd hoe belangrijk een eerste indruk is om vertrouwen te winnen bij mensen. “Je moet je vooroordelen op voorhand opzij zetten in contact met cliënten”.

“Voor mij betekent dit vrijwilligerswerk ervaring opdoen in de hulpverlening en het sluit aan bij mijn opleiding schuldhulpverlening.” Karin vindt vooral het contact met andere mensen erg fijn. Mario: “Als je, zoals ik, 37 jaar in het bedrijfsleven hebt gewerkt, heb je vaak geen idee wat er zich achter een voordeur kan afspelen. Door als vrijwilliger te werken voor ‘Huisbezoeken’, zie je met welke problemen mensen moeten leven. Met dit vrijwilligerswerk leer je zelf beter te relativiseren. Je leert dat het altijd erger kan. Iedere bewoner die je met een advies kunt helpen geeft je weer extra energie om verder te gaan. Vakinhoudelijk wordt je ook steeds wijzer. Je leert de samenleving, organisaties en voorzieningen, steeds beter kennen”.

Hoe heb je mensen echt kunnen helpen?

“Een huisbezoek wat mij echt is bijgebleven is een bezoek aan een mevrouw die in korte tijd haar vader en haar oudste zoon was verloren. Ik kon zien dat ze er echt slecht aan toe

Wij zoeken altijd vrijwilligers voor dit project.
Kijk op www.vmca.nl voor informatie.

was. Na een inleidend gesprek vertelde zij haar verhaal. Het enige wat ik kon doen was naar haar verhaal luisteren en dat alleen hielp haar al heel erg. Ik weet dat het wijkteam na mijn bezoek contact met haar heeft opgenomen en dat ze hulp heeft gekregen”. Lilian geeft aan dat zij heel eenvoudig een groot verschil heeft kunnen maken: “Ik kwam bij een ouder echtpaar. Door ziekte en allerlei problemen waren zij al bijna twee jaar niet meer buiten geweest. Zij wisten niet dat zij hulp konden krijgen. Door hen te verwijzen naar het wijkteam kon ik hen heel eenvoudig verder helpen”.

Mario: “Ik belde aan en hoorde “iets”. Ik belde nog een keer aan, mijn gevoel zei “niet weglopen”. Na een paar minuten werd de deur geopend door een jonge vrouw, met een grauw gezicht. Achter haar zag ik rommel, geen tapijt op de grond en een klein meisje. Mevrouw vertelde dat ze psychiatrische hulp krijgt. Haar stem was zwak en ze gaf aan dat ze zich niet zo lekker voelde. Het enige wat ik kon doen was de gegevens noteren en het wijkteam informeren. ’s Avonds kreeg ik een bericht dat het goed was dat ik had gebeld. Mevrouw was weer opgenomen en het kindje opgevangen.

Dit is waarvoor ik het doe. Dit blijft je ook bij, ik heb door te handelen iemand kunnen helpen. Emotioneel raakt het me wel. Wat was er gebeurd als ik na één keer aanbellen was doorgelopen?”. Menno ging bij een meneer op bezoek: “Ik trof op straat de buurvrouw. Zij vertelde mij het verhaal van haar buurman en de buurt. Haar buurman had het psychisch zwaar en wilde geen hulp. Door haar gesprek met mij heeft de buurvrouw haar hart gelucht en is zij ook in contact gekomen met de zoon van de buurman. Zij heeft onze folder met hem gedeeld en zo heeft de zoon een extra hulpmiddel gekregen voor zijn vader.”

Door:
Yvette van Ree